

Annemin Kucağında

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Mayıs 2014

Sayırsız sanrı eşlik etmekte
Gün bitiminde
Herkes ve her şey
İzafı birer gölgeymişçesine
Tutkular, aşklar ve tüm duygular
Koca bir yalan
Ve her neyse ya da her kim
Dostluk adına nam salan

Üşengeç ruhum
Hiç olmadığı kadar alışkın
Varsın eşliğinde savrulayım
O soğuk poyrazın
Beni beni
Yaradan içimden geçeni
Ve bildikten sonra tüm gerçeği
Dileyen boğulsun kendi dünyasında

Sanma ki; bir düşüm
Herkes gibiyim
Yok, asla bir eşim
İnkâr etse de tüm ahvalim
Yolum hep geçmedi mi
Kendini sevip bilmekten

Masumiyetim saklı yüreğimde
Her zaman irademin nezdinde
Yolum paralel seyreder
Doğruların eşliğinde
Kırdım tüm zincirleri birer ikişer
Bir cebimde umutlar
Diğerinde saklı emsalsiz düşler

Ne varsa payıma düşen
Her kim ise yoluma çıkan

Bilirim ki;
Muhatabım sadece Yaradan
Direndim ömür boyu
Kurtardım canımı kıl payı
Bunca riyadan sıktım sıyrıldı sıyrılalı
Derinlerde saklı yüreğin çığlığı

Açtım gözümü anamın kucağında
Tuttu elimi
Başım her sıkıştığında
Doğruyu, iyiyi, sevgiyi
Öğretti öğreteli
Yürürüm yolumda basiretli

Tek düsturum inanmak
Hey gidi hey,
İnsan denen mahlûkat
Sanma ki biter feryadım
Vicdanımın sesi saklıdır
Her yanlış yaptığımda

Bir garip kulum
Bir o kadar derviş ruhlu
Elimi uzatırım her daim
Hakka doğru
Ne zaman ki şaşırısam yolumu
Eninde sonunda
Yaradan'a sunacağım ruhumu.